আসাম রাজ্য ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ରାଧା କାନୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

1, ମାର୍ଚ୍ଚ 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆସାମ ଜମି ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନିୟାମକ ଏବଂ ନିୟାମକ 3 (b) ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମାବଳି: ନିୟମ 16,17,17 (A), 18,39 ଏବଂ122 ।

ଆସାମ ସାର୍ବଜନୀନ ପରିସର (ଅନଧିକୃତ ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ 1976:

ଆସାମ ରାଜ୍ୟ- ସରକାରୀ ପତିତ ଜମି- ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର- ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ- ନିୟମ 16 ବାଧ୍ୟତାମୂଳକଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା- ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟଥା ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ସେ ଜବରଦଖଲକାରୀ ଏବଂ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ- ଏହିପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ବେଦଖଲ କରାଯିବାକୁ ଦାୟୀ ରହିବେ- ବିବିଧ ଜମି ରାଜସ୍ୱରୁ ତୌଜି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ମୌଜାଦାରଙ୍କ ଅଧିକାର- ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମୌଜଦାର, ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି- ଜଣେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ତାଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ- ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ମୌଜାଦାରମାନଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ, ବୈଧାନିକ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ଆଇନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ- କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4484/1996 ଇତ୍ୟାଦି ।

ସି. ଆର୍. ସଂଖ୍ୟା 1243/1987 ମାମଲାରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 26.3.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍. ଏନ୍. ଚୌଧୁରୀ, ଏସ୍. ଏ. ସୟଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି.କେ.ଗୋସ୍ୱାମୀ, ରାଜୀବ ମେହେଟ୍ଟା, କୈଳାସ ବାସଦେବ ଏବଂ ସଞ୍ଜୟ ପାରିଖ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ଜରିଆରେ ହାଜର ହେଉନାହାନ୍ତି । ତଥାପି, ଆମେ ଆସାମ ରାଜ୍ୟରେ ଆଇନର ଏହି ଶାଖାରେ ସମୃଦ୍ଧ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. କେ. ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହାୟତା ନେଇଛୁ । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଜବରଦଖଲ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5/83 ଏବଂ 57/86 ରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଜମିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି? ଉକ୍ତ ମାମଲାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1243/87 ରେ 26, ମାର୍ଚ୍ଚ 1993 ର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଜବରଦଖଲକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ତୌଜି ବାହିରା ରାଜସ୍ୱ ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଭଡ଼ା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଜମି ଦଖଲରେ ଥିବା ହେତୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ବେଦଖଲ ବ୍ୟତୀତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନିୟମର ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ କି?

ଶ୍ରୀ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୌଜାଦାର ବାସିନ୍ଦାଙ୍କଠାରୁ ଭଡ଼ା ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି, ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ନିୟମ 39ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହ ଅଟେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ନିୟମ 122 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି, ମୌଜାଦାରଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହର ଏକ ହିସାବ ରଖିବାକୁ ଏବଂ ଚାରି ମାସରେ ଥରେ କୋଷାଗାରରେ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହିପରି ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବା ପରେ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର

ଆଧାରରେ ନିଶ୍ଚିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ବେଦଖଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ରହିବେ । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ :ନିୟମାବଳୀ, ନିୟମ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଏକତ୍ର ପଠନ ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କେଉଁ ସ୍ଥିତି ହାସଲ କରିଛନ୍ତି? ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଆସାମ ଜମି ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମାବଳୀ 3 (b) ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନିୟମାବଳୀ' ଏକ 'ମାହାଲ ଶୁଳ୍କ' କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ: -

" (1) କୌଣସି ଜମି ବିଷୟ, ତୁରନ୍ତ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଭାବରେ, ଜମି ରାଜସ୍ୱ ପାଇଁ ଯାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଛି । ନିୟମାବଳୀର ଧାରା 12 ରାଜ୍ୟକୁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ: -

(i) ଏପରି ଜମିର ଅନୁଦାନ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଫଏସଲା ପାଇଁ,

(ii) ଏପରି ଜମିର ଅଣ-ପ୍ରାଧିକୃତ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବହିଷ୍କାର, ଏବଂ ଫଏସଲା,

(iii) କିମ୍ବା ଏପରି ଜମି ଉପରେ ପ୍ରାଧିକରଣ ବିନା ଚାଷ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଫସଲର ଉପଯୋଗ କରିବା ଅନୁମୋଦନରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି କୋଠା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ।

ଏପରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମର ନିୟମ 16 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କେବଳ ଲିଖିତ ଆବେଦନ ଆଧାରରେ ଜାରି କରାଯିବ, ଏବଂ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପତିତ ଜମିର କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଦଖଲ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ନିୟମ 17 ଏପରି ସମାଧାନ ଉପରେ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରିଥାଏ । ନିୟମ 17 (a)ରେ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେ କୌଣସି ସମୟରେ, କୌଣସି ଆବେଦନ ଆଧାରରେ କିମ୍ବା ସ୍ୱତପ୍ରବୃତ ଭାବରେ, ନଦୀର ଅବକ୍ଷୟ କିମ୍ବା ନଦୀର ଅବକ୍ଷୟ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଫଳରେ ଦାଖଲ ମିଆଦ ଜମିର କ୍ଷେତ୍ରଫଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଅନୁପାତରେ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ହ୍ରାସ କରିପାରିବେ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ସରକାରୀ ଜମିର ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ଏକ ଲିଖିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଉପାୟୁକ୍ତଙ୍କ

ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ, ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟଥା ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେ ସରକାରୀ ପତିତ ଜମିରେ ଜବରଦଖଲକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ନିୟମ 18 (1) ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ :

> " ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଉପାୟୁକ୍ତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ଜମିରୁ ବେଦଖଲ କରିପାରିବେ ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଲିକ, ଜମି ଧାରକ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ-ଧାରକଙ୍କ ଭାବରେ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନାହାନ୍ତି ।

ଅବଶିଷ୍ଟ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ବସ୍ତୁଗତ ନୁହେଁ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ।

ଏହା ସତ୍ୟ, ଯେପରି ଶ୍ରୀ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପଯୁକ୍ତ ନଗଦ ଫର୍ମରେ ବିବିଧ ଜମି ରାଜସ୍ୱର ତୌଜି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ମୌଜାଦାରମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପରେ ମୌଜାଦାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ସଂଗ୍ରହ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ୟଥାରେ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସରକାରୀ ପତିତ ଜମିର ଯଥାର୍ଥ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ କି ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଜମାଦାରମାନଙ୍କୁ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ତେବେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଜମିର ତୌଜି ଦଖଲରେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ କି? ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଅଧିକାରକୁ ମୌଜାଦାର ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଧାରାଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଧିକାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାର କ୍ଷମତା ତାଙ୍କର ନାହିଁ । ନିୟମ 16,17 ଏବଂ 17A ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଅନଧିକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ବିଷୟ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ସର୍ବୋପରି, ଏପରି ସଂଗ୍ରହ କେବଳ ବେଆଇନ ସଂଗ୍ରହ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ନିୟମ 16ରେ ଏକ ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହାର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଚରିତ୍ରକୁ ସୂଚିତ କରେ । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର, ଯଥା ଏକ ଲିଖିତ ଆବେଦନ ଅନୁଯାୟୀ ଉପାୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଲିଖିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମାଧାନ; କିମ୍ବା ଉପାୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଯାହାର ସମାଧାନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବ । ଯେକୌଣସି ଘଟଣାରେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସରକାରୀ ପତିତ ଜମିକୁ ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଯେପରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥାଏ, ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ମୌଜାଦାର ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ହେତୁ ନିୟମ 17 କିମ୍ବା 17A ଉପାୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ କିମ୍ବା ରାଜସ୍ୱ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଏଥି ହେତୁ ନିୟମ 17A ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ମୌଜାଦାର ହେଉଛନ୍ତି ସରକାରଙ୍କ ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରତିନିଧି ଯିଏ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିୟମ 16ରେ ପରୱାନା ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଅଧିକାରରେ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ମୌଜାଦାରମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ବୈଧତା ନାହିଁ । ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ଠାରୁ ଏପରି ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ମୌଜାଦାରଙ୍କର ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଏହା ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ କରିବ ନାହିଁ ଯାହା ନିୟମ 16 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଯୋଜନା ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ । ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ମୌଜାଦାରମାନଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡିକ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ଆଇନର ବୈଧାନିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେଗୁଡିକ ମୌଜାଦାରଙ୍କ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେଉଁଗୁଡିକ ପାଇଁ ମୌଜାଦାର ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହି ରାୟ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ମୌଜାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହିତ ତୌଜି ବହିରା ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ହେବ ଏବଂ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଖଲ ବେଆଇନ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଅଣ-ବିଦ୍ୟମାନ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆସାମ ସର୍ବସାଧାରଣ ପରିସର (ଅନଧିକୃତ ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ 1976 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ଏବଂ ତା 'ପରେ ଜବରଦଖଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଜମି ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା (@ଏସଏଲପି (c)*ସଂଖ୍ୟା 548/95 ଏବଂ 14121/94/96)*

ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହା କେବଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରର ପ୍ରକୃତି ଉପରେ କୌଣସି କାରଣ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହି ମାମଲା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପାୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି । ସେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଏହି ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ @ଏସ.ଏଲ.ପି.ରେ। (c) 14121/94, ମାମଲା ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି, ଯିଏ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଦଖଲ, ନିୟମ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ତା 'ପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।